

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਕੇਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(9) ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ 40 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਗਲਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਗਲਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਧ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ **ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ (ਸੁਪੈਰ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ (ਅਨੈਕਸਰ P-3, P-4 ਅਤੇ P-6) ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਮਹਿਤਾਬ ਐਸ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਸੁਰਿਆ ਕਾਂਤ ਜੇ.ਜੇ.

ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

Crl. 2005 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 110-ਡੀਬੀ ਅਤੇ

2005 ਦਾ ਕਤਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ 2

5 ਜੁਲਾਈ, 2005

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860—ਐੱਸ. 302—ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਨਾਨਾ-ਨਾਨੀ ਅਤੇ ਮਾਮੇ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਤਲ—ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਆਪਣੀ ਹੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ — ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ-ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ-ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪੈਰਾਥ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ--ਦੇ ਨਿਹੱਥੇ ਬੇਸਹਾਰਾ/ਬੇਸਹਾਰਾ ਅੰਰਤਾਂ ਦਾ ਕਤਲ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ

ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਡਿਗਰੀ ਦਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾ ਅਪੈਰਾਥ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ

ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਝੁਕਾਅ ਹੈ-ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਤਿੱਖੇ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਚਲਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਖਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇੱਕ ਸਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਪੈਰਾਥ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ।

ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪੀੜਤ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਜਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਸਖਤ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਸਫਲ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੂਜੀ ਪੀੜਤ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ 16 ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਉਕਸਾਹਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਾੜਾ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁਆਇਨਾ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲੇ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹਾਦਰ ਲੜਕੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਲਈ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੁਖਦਾਈ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਭਰਾਤਰੀ ਪਿਆਰ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਜਤਾਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਲੇ-ਰੋਪੇ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਵੰਗ ਨਾਲ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਘਿਆੜ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣੇ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਜਬਾੜੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇ, ਉਸਨੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ, ਮਾਣ, ਸਮਾਜਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ- ਲਾੜਿਆ ਅਤੇ ਹਾਰ ਗਿਆ। ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹਿੰਮਤ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਦ੍ਰਿੜ ਇੱਛਾ-ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲੇ ਹੀਰੋ ਵਾਂਗ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਬਣਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 40)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਜ਼ੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ - ਦੂਜੀ ਪੀੜਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਦਾਦੀ 'ਤੇ ਜਾਨਲੇਵਾ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਧੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਲਾਲਸਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁੱਖੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸੱਟਾਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਰੋਣਾ ਰੋਇਆ ਹੋਣਾ, ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਨਮਾਨ, ਸਮਾਜਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਜਾਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਕਰੇ। ਸਮਾਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ।

(ਪੈਰਾ 41)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿਚਲਾ ਕੇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪੈਰਾਧ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਪੈਰਾਧੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੈ। ਦੋ ਅੰਰਤਾਂ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਲਈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਤਿੱਖਾ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਚਲਾਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਖਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇੱਕ ਸਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 42 ਅਤੇ 43)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਭੈਣ ਸੀ, ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਤਲ, ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ "ਚੰਗਾ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ"। ਅਸੀਂ ਆਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਆਪਣੇ ਵੋਟ ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਗੇ। ਅਸੀਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਹਿਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਤੇ ਪਾਪ ਭਰੇ ਅਪੈਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪਛਤਾਵੇ ਜਾਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 44)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿਚਲਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਹੱਥੇ, ਬੇਸ਼ਹਾਰਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬੇਸ਼ਹਾਰਾ ਅੰਰਤਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ

ਮੁੱਲ ਵਿਗੜ ਗਏ ਹਨ। ਸਮਾਜ ਸਮਾਜਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜੁਝਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਰਮੀ, ਅੰਰਤ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਡਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸੰਕੇਤ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 45)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅੰਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੈਰਾਧ ਅਸਧਾਰਨ ਅਸਧਾਰਨਤਾ ਨਾਲ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਪੱਕਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਰ ਰਵੱਈਏ ਨੇ ਅਪੈਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਗੈਰ-ਸਮਾਜਿਕ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ

ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪੈਰੋਲ, ਮੁਆਫੀ, ਫਰਲੋ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਨ-ਬਲਾਕ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਬੇਨਾਂਜ਼ਾ, ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਖਤ ਅਪੈਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਉਮਰ ਕੈਦ' "ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਠਹਿਰ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 45)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੈਰਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਰਨ ਵਾਧਾ ਅਰਾਜਕ ਅਤੇ ਭੈਭੀਤ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਅਤੇ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਗੰਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੋਧਕ ਦੰਡਕਾਰੀ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੋ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਰਹਿਮ ਅਪੈਰਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਬਲਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੈਰਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

(ਪੈਰਾ 45)

ਕੇ.ਐੱਸ. ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜੂ ਸ਼ਰਮਾ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

- (1) . ਰੰਧਾਵਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰਜ ਸ਼ਰਮਾਵਾਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਦੁਖਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ 'ਪਾਪ' ਉਸ ਜੁਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧ ਦਾਇਆ

(2) ਭੈੜੇ ਦਿਨ, ਭਾਵ, 4 ਅਗਸਤ, 2002 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾੜਾ (ਵਿਹੜੇ) ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਆਪਣੀ ਦਾਈ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਭੱਜ ਕੇ ਬਾਰਾ ਵੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਦੀ ਦਾਈ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਾਨਾ-ਨਾਨੀ ਸੀ, ਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਗੰਡਾਸੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਗੰਡਾਸੀ ਸਮੇਤ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਮਰੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਉਮਰ 17 ਸਾਲ ਵੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਕਣਕ ਦੇ ਢੇਰ ਕੋਲ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਚੁੰਨੀ ਉਸ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਦਾਈ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਵੀ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਚੜ੍ਹ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਗੰਡਾਸੇ ਦੇ ਵਾਰ ਕੀਤੇ। ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ

ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡੰਡਾ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਠੋਡੀ 'ਤੇ ਵੀ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੋਵੇਂ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਾਬ ਨਾ ਝੱਲਦੇ ਹੋਏ ਦਮ ਤੋੜ ਗਏ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਦੀ ਸੱਜੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ ਕਾਲੇ ਧਾਗੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਲਾਕੇਟ ਵੀ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ “ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ” ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(3) ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਐਕਸ. ਪੀ.ਈ. ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ 4 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ “ਉਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 329 ਕਰੋੜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਲਤਵੀ ਪੀ.ਸੀ.” ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ

ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਫਿਲਹਾਲ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਵਿਦਿਅਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿੱਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਚੱਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਲੀਬੀ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ 4 ਅਗਸਤ, 2002 ਨੂੰ, ਭਾਵ ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਜਸਕਰਨ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ (ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਾ: ਇੰਦਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (ਡੀਡਬਲਯੂ 1) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਡੀਡਬਲਯੂ 2) ਨੂੰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਲੀਬੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਭੈਣ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਉਸਦੀ ਨਾਨੀ ਸੀ।

(4) ਗੁਰਜ ਡਾ. kGurpal SinghV(PWc5) ਜਿਸ ਨੇ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ, d/o ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ ਹਨ:-

1. ਮੱਥੇ 'ਤੇ 5x1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਨੱਕ ਦੇ ਪੁਲ ਤੋਂ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖ਼ਮ, ਮੱਧ ਰੇਖਾ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਲੰਬਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।
2. ਇੱਕ ਚੀਰਾ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖ਼ਮ 5.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
3. ਸਿਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 7 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੱਬੇ ਅੱਖ-ਮੱਥੇ ਤੋਂ 5.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ।
4. ਮੱਥੇ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 4.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਮੱਧ ਰੇਖਾ ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਨੱਕ ਦੇ ਪੁਲ ਤੋਂ 4.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਚੀਰਾ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ।
5. ਮੱਥੇ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜੋ ਖੱਬੇ ਅੱਖ ਦੇ ਮੱਧ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ।
6. ਸਿਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਚੀਰਾ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖ਼ਮ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੂਰ, ਵਾਪਸ

ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

7. ਸਿਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਸੱਜੇ ਪਿੰਨਾ ਕੰਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਜ਼ਖਮ। ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਹੱਡੀ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
8. ਸਿਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਉੱਪਰ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪਿੰਨਾ ਕੰਨ ਤੋਂ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ।
9. ਸਿਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ 4.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਮੱਧ-ਰੇਖਾ ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੇ ਪਿੰਨੇ ਤੋਂ 10 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਮੌਜੂਦ ਜ਼ਖਮ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ।
10. 3.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਬਾਹਰੀ ਅੱਖ 'ਤੇ ਸੱਜੀ ਅੱਖ ਦੇ ਢੱਕਣ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।'
11. ਨੱਕ ਦੇ ਪੁਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਜ਼ਖਮ 11cm x 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ।
12. ਠੋਡੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ 5.5 cm x 0.8cm ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਮੱਧ ਰੇਖਾ ਤੋਂ ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦੇ ਪਿੰਨੇ ਵੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
13. ਠੋਡੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ 3.5cm x 0.5cm ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ 12 ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ।
14. 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਖੱਬੇ ਅੱਖ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਐਂਟੀ-ਮਾਰਟਮ ਵਿੱਚ ਸਨਕਦਰਤ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗਲਾ ਘੱਟਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਮ ਘੱਟਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨਕਦਰਤ ਦਾ ਆਮ ਕੋਰਸ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਾਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ"। ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਦੇ ਸਵੈਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀਰਜ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਥੀਸਮੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ 3.25 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਡਾ. ਗੁਰਪਾਲੀ] ਪਾਪ ਨੇ ਮਰਹੂਮ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਏ ਗਏ:-

1. ਮੱਥੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ 4cm x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਨੱਕ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਮੱਧ ਰੇਖਾ ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਖੜ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
2. 4.2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਮੱਥੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਖੜ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਸੱਜੀ ਅੱਖ ਦੇ ਉੱਪਰ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ।
3. 4.8 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਤੋਂ ਸਿਰ ਦੀ ਮੱਧ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
4. ਮੱਥੇ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ 8.4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 2.2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਜ਼ਖਮ ਖੱਬੇ ਅੱਖ-ਮੱਥੇ ਦੇ

ਬਾਹਰੀ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

5. ਸਿਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ, ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦੇ ਪਿਠੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਸੇ ਹੈ।
6. ਸਿਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 5.5cm x 1.5cm ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ, ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦੇ ਪਿਠੇ ਤੋਂ 2.5 ਸੈ.ਮੀ.
7. ਸਿਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 4.2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦੇ ਪਿਠੇ ਤੋਂ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ।
8. ਅਸਥਾਈ ਪੈਰੀਟਲ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 9.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਮੌਜੂਦ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜ਼ਖਮ, ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦੇ ਪਿਠੇ ਤੋਂ 3.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ। ਹੇਠਲੀ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।
9. 6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1 ਸੈ.ਮੀ.
10. ਗਰਦਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਖੱਬੇ ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ 15 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ, ਟਰੇਸ਼ੀਆ ਸਮੇਤ ਅੰਡਰਲਾਈੰਗ ਟਿਸ਼ੂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
11. ਗਰਦਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ, ਪਿਨਾ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੈ।
12. 8 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੇਠਲੇ ਜ਼ਬਾੜੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਠੋਡੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ।
13. ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਪਿੱਛੇ 4.8 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਸੱਜੇ ਗੁੱਟ ਦੇ ਜੋੜ ਤੋਂ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ।
14. 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਬਾਹਰੀ ਪਾਸੇ ਸੱਜੇ ਗੁੱਟ ਦੇ ਜੋੜ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।
15. 3.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ, 3. ਫਾਲਿਨਕਸ ਦੇ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇ ਨਾਲ 3.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈ.
16. ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਨੀਲਾ ਜ਼ਖਮ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, 24 ਸੈ.ਮੀ.

ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਐਂਟੀ-ਮਾਰਟਮ ਲਈ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗਲਾ ਇਨਿਊਰਵ ਅਤੇ ਸੱਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਮ ਘੱਟਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ।

(6) ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਡਾ: ਗੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ 10 ਅਗਸਤ, 2002 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਆਇਨਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪਾਈਆਂ:-

“1. 5 x 0.2, 4 x 0.2 ਸੈ.ਮੀ., 3.5 x 0.3 ਸੈ.ਮੀ., 2 x 0.2 ਸੈ.ਮੀ., 2 x 0.2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿੱਚ ਛਾਤੀ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸੁਪੈਰਾ ਕਲੀਵੀਕੁਲਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਨੰਬਰ ਦੇ ਮਲਟੀਪਲ ਖੁਰਕਦਾਰ

ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਖੁਰਕ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਸੀ।

(2) ਗਰਦਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ 8 cm x 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਲਟੀਪਲ ਖੁਰਕਦਾਰ ਘਬਰਾਹਟ, ਲੰਬਕਾਰੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ. ਥਾਂ-ਥਾਂ ਖੁਰਕ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਸੀ।”

(7) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ

“23. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਾਬਕਾ. P8 ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ 14 ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅੰਗ ਨੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਪਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਲਵਾਰ ਦੀ ਤਾਰ ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ 'ਤੇ ਡਿੱਗੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਮਕਸਦ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸੀ ...।

ਵਿੱਦਿਆਰਥੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 6) ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਗੰਡਾਸੇ ਨਾਲ ਫੇਟ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਥਿਆਰਾਂ ਸਮੇਤ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 6) ਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਜਜਮੈਂਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਾਦੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦਾ ਕਤਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“47ਇਸਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ* ਤੋਂ 3 ਤੱਥਾਂ ਦੇ 3 ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ, ਸਬੀ3 ਮਨੋਰਥ 3

ਬਲਾਤਕਾਰ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਨਸੀ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਤਣੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਭਾਵ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਹ 'ਤੇ 'ਯਮਰਾਜ' ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਭਿਆਨਕ, ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਸਾ ਦੀਆਂ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਖਤਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਲੋਟਿਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
.....”

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

(8) ਹਵਾਲਾ 3 ਦੇ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ, ia1 ਡਿਵੀਜ਼ਨ 0 ਬੈਚ (ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ , - 20 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 6) ਨੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੋਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।" ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ

“...ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 9 ਅਗਸਤ 2002 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਗੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ 5 x 0.2 ਸੈ.ਮੀ., 4 x 0.2 ਸੈ.ਮੀ., 3.5 x 0.3 ਸੈ.ਮੀ. ਅਤੇ 2 x 0.2 ਸੈ.ਮੀ. ਦੇ ਚਾਰ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਮਲਟੀਪਲ ਖਾਰਸ਼ ਮਿਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਕਰਾਸ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ, ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਘਬਰਾਹਟ 4 ਤੋਂ 7 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਏਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਰਕ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਚ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬੈਚ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ/ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਕੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਾਲ 1992-93 ਵਿੱਚ ਦੋਆਬਾ ਆਰੀਆ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਸਾਬਕਾ DW3/A) ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਕਾ DW6/A ਤੋਂ DW6/I ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਮੈਟ੍ਰਿਕ, ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ, ਸਾਲ 1995-96 ਵਿੱਚ ਫੁੱਟਬਾਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੇ ਖੇਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਸਾਲ 1997-98 ਵਿੱਚ ਕੰਪਿਊਟਰ ਰਿਸਰਚ ਸੈਟਰ ਤੋਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਇਨ ਸਿਸਟਮ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ। ਉਸਨੇ ਦੋਆਬਾ ਆਰੀਆ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਡੀਡਬਲਯੂ 3 ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ ਤਨੇਜਾ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਚਰਿੱਤਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਕਾ DW3/A ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ DW3/A ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਰੁਟੀਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।" DW4 - ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 5 ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲਰ ਜਿੰਦਾਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਉਸ ਵਾਰਡ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਵਜੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਸੀ। ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਚੰਗੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ "ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ"। ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦ (ਡੀਡਬਲਯੂ 5), ਜਿਸ ਨੇ 19 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮਕਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਲਗਭਗ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਹੇ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਰੀਬ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਚੰਗੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਭਰਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਬਾਰਾ ਡੀਡਬਲਯੂ 6 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਕਾ DW 6/A ਤੋਂ DW 6/11 ਸਿੱਖ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜ, ਬੰਗਾ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਪ੍ਰੋ: ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਔਜਲਾ (ਡੀਡਬਲਯੂ 7) ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਬੀਏ-1 ਅਤੇ ਬੀਏ-2 ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੁੱਟਬਾਲ ਖਿਡਾਰੀ ਵੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਔਜਲਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 1994-95 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਕੈਨਿੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਵਿਦਿਆਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ 22 ਜਨਵਰੀ 2005 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਗਰਦਨ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(12) ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਰੰਧਾਵਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ-2 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ

ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿੰਟ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸਮੁੱਚਾ ਰਿਕਾਰਡ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਕਿ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਹੂਲਵਾਲੀਆ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਕਈ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ:-

(i) ਰੋਨੀ @ ਰੋਨਾਲਡ ਜੇਮਜ਼ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1),

(ii) ਮੁਹੰਮਦ ਚਮਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਆਫ ਦਿੱਲੀ) (2)।

ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਅਤੇ ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (4) ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿਚਲਾ ਕੇਸ 'ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ' ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕੇਸਾਂ 'ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਰਥਾਤ, ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ 23 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1998 ਐਸਸੀ 1251
- (2) 2001 SCC (Cr.) 278
- (3) ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 898
- (4) 1983 (3) SCC 470

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2004 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 214-ਡੀ.ਬੀ (ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਛੇ ਸਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੌਤ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ 30 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 2004 ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 4 (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗਗਨ ਕਨੋਜੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਸਨ, ਨੂੰ ਫਿਰੋਤੀ ਲਈ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

(14) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਐੱਸ.ਸ਼੍ਰੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਰੰਧਾਵਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਗੜ ਰਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ "ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ" ਦੇ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਰੰਧਾਵਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ (i) ਲਗਭਗ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ; (ii) ਉਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; (iii) ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਇਕ ਭਿਆਨਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪੀੜਤਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਰਹਿਮੀ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਧੋ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ (i) ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ (5), (ii) ਹੋਲੀਰਾਮ ਬੋਰਡੋਲੋਈ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ (6), (iii)

ਸਾਈਮਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (iii) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 7), (iv) ਸੁਸ਼ੀਲ ਮੁਰਮੂ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ, (8), (v) ਪਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (9), (vi) ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਖੇਰਾਜ ਰਾਮ (10), (vii) ਦਯਾਨਿਧੀ ਬਿਸੋਈ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਉੜੀਸਾ (11), ਅਤੇ (viii) ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (12)।

- (5) 2005 (3) SCC 114
 (6) 2005 (3) SCC 793
 (7) 2004 (2) SCC 694
 (8) 2004 (2) SCC 338
 (9) 2003 (12) SCC 199
 (10) 2003 SCC (2) (CrL.) 1979
 (11) 2003 (2) SCC (2) (CrL.) 1798
 (12) 2003 SCC (2) (CrL.) 1616

(15) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਪੈਰਾਧ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

(16) ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਿਰੋਪਕ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਗਾੜਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 'ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ' ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਮਾਪਦੰਡ/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(17) (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:-

- (a) ਕੀ ਉਸ ਅਪੈਰਾਧ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ?
- (b) ਕੀ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੈਰਾਧੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਜ਼ਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ?

17-ਏ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:-

- (i) ਮੌਤ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਅਤਿ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ।
- (ii) ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਅਪੈਰਾਧ" ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ "ਅਪੈਰਾਧੀ"

ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

- (iii) ਉਮਰ ਕੈਦ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ

ਜੁਰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਥ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

- (iv) ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ AX ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(17-ਬੀ) ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਦਮਾ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਾਏ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

- (1) ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ, ਘਿਣਾਉਣੇ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ, ਬਗ਼ਾਵਤ ਜਾਂ ਘਿਨਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।
- (2) ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਨੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਲਈ ਭਾੜੇ ਦੇ ਕਾਤਲ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਦਾ ਕਤਲ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਤਲ ਦਬਦਬਾ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਤਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮਾਤ ਭੂਮੀ।
- (3) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਆਦਿ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਤਲ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਮਾਜਿਕ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ "ਲਾੜੀ ਸਾੜਨ" ਜਾਂ "ਦਾਜ਼ ਲਈ ਮੌਤ" ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੱਢਣ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ! ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦਾਜ਼ ਜਾਂ ਫਿਰ ਮੋਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ।
- (4) ਜਦੋਂ ਅਪੈਰਾਥ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਤੀ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- (5) ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੇਸ਼ਹਾਰਾ ਔਰਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਜਾਂ

ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਤਲ ਇੱਕ ਦਬਦਬੇ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(18) **ਅਲਾਉਦੀਨ ਮੀਆਂ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ (13) ਰਾਜ** ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਆਏ ਜੋ ਕਿ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮਾਸੂਮ ਧੀਆਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੈਰਾਥ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਥੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ "ਅਪੈਰਾਥੀ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ" ਸਜ਼ਾ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੈਰਾਥ ਇੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਦਰੋਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(19) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪੈਰਾਥ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਪੈਰਾਥੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਜ਼ਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਪੈਰਾਥ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਅਪੈਰਾਥ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੈਰਾਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਇੱਕ 'ਬੇਸਹਾਰਾ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ' ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਤਲ ਦਾ ਦਬਦਬਾ ਹੈ। ਜਾਂ 'ਭਰੋਸੇ' ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ।

(20) **ਖੇਰਾਜ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ :-

"38. ਅਪੈਰਾਥ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਨੁਪਾਤ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੀਚਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ (13) 1989 SCC (CrL.) 490 ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਵਾਕ ਸਭ ਗੰਭੀਰ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੁਣ ਸਭਿਅਕ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਪਰ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਅਜੇਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਗੰਭੀਰ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਪ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਬੇਸਮਝ ਹੈ। ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਚਾਹੇ ਵਿਹਾਰਕ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ”

(21) **ਰੋਨੀ @ ਰੋਨਾਲਡ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਈ ਕਤਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹੜੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਦਾ ਕੇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(22) ਵਿੱਚ **ਮੁਹੰਮਦ. ਚਮਨ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)**, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੈਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਇੱਕ ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਯੋਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਮੌਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਣਾ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇ।

(23) **ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਭੋਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਰੀਬ ਛੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਾਪਾਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ 19 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਪੈਰਾਧ ਦੀ ਹੱਦ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੈਂਚ ਨੇ **ਗਗਨ ਕਨੌਜੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੈਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 21-22 ਸਾਲ ਸੀ।

(24) **ਸਤੀਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਰੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"31. **ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ** ਅਤੇ **ਮਾਛੀ ਸਿੰਘ ਕੇਸ** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਦੁਰਲੱਭ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਢੁਕਵੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।"

(25) **ਹੋਲੀਰਾਮ ਬੋਰਡੋਲੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਈ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੇ ਸਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸੜਦੇ ਹੋਏ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸੁੱਟ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 235 (2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਚੁੱਪੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਇਆ ਜਾਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਕੋਈ ਚੰਗਿਆਈ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

(26) **ਸਾਈਮਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਅਪੈਰਾਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨੰਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ, ਆਪਣੇ-ਆਪ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ।

(27) ਸੁਸ਼ੀਲ ਮੁਰਮੂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ 9 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਨਿਜੀ ਲਾਭ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬੱਚੇ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਤੇ ਵਿਦਰੋਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(28) (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਤ ਦੀ ਅਤਿ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

"... ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਸੀ, ਐਪੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੇ ਘਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਰਜੀ ਵਜੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ।

(29) ਖੇਰਾਜ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਦੋ ਮਾਸੂਮ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਰਜਾਈ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁਕਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਮਰ ਤੋਂ ਦੋ ਮਾਸੂਮ ਧੀਆਂ ਨੇ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਭਿਆਨਕ ਅਪੈਰਾਥ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪੈਰਾਥ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੋ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ ਸਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। "ਬਹੁਤ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ" ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

(30) ਦਯਾਨਿਧੀ ਬਿਸੋਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਸੀ। ਲੁੱਟ ਦੀ ਵਾਰਦਾਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ, ਉਸ ਭਰਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ

ਦੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

“26ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਅਜਿਹੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ।

ਪੀੜਤਾਂ ਦਾ ਪੱਖ, ਉਹ ਵੀ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਪੈਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਠੰਡੀ ਅਤੇ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਪਹੁੰਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ, ਉਸਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ' ਤੇ

(31) DhaIn Dhananjoye Chate I rjeeDaliyasi Dhana ਬਨਾਮ WB, (14) ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ - ਆਨੰਦ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਸਕੂਲ ਜਾ ਰਹੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਾ 302, 376 ਅਤੇ 380 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਕ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਦੀ ਵਧ ਰਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ:-

"ਕੁਝ ਅਪੈਰਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੈਰਾਥੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ:-

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮਾਪ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਅੰਤਿਆਚਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਪੈਰਾਥੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆਹੀਣ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਥਿਤੀ। ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪੈਰਾਥੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਨਸਾਫ਼ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਆਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪੈਰਾਥੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(32) ਧਨੰਜੋਏ ਚੈਟਰਜੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ:-

"16. ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ ਦੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਘਟਨਾ, ਜਿਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਫਰਜ਼ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਫਲੈਟਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਫਲੈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਸਨੀਕ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾਲਸਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ, ਅਪੈਰਾਥ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਘਿਨਾਉਣੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਿਸ

ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਹੈਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਹਿਸ਼ੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਸਕੂਲ ਜਾ ਰਹੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੰਦਾ ਹੈਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ? ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਸਮਾਜ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਹਿਸ਼ੀ ਹਰਕਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈਹਿੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਇੱਛਾ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

(ਜ਼ੋਰ ਲਾਗੂ)

(33) ਧਰਮ ਬਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਬਿੱਟੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (15) ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ (ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ) 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ, ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 376/511 ਅਤੇ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਥ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ: (i) ਜਦੋਂ ਅਪੈਰਾਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 19 ਸਾਲ ਸੀ; (ii) ਇਹ ਘਟਨਾ 1987 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਫਰਵਰੀ 1996 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; (iii) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। .

(34) ਬਨਾਮ ਰਾਜ (16) ਵਿਚ , ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਗਾਰਡ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਉਸੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਜੇਲ੍ਹਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਜੇਲ੍ਹਰ ਦੀ 16 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਕੂਲ ਜਾ ਰਹੀ ਧੀ ਇਕੱਲੀ ਸੀ।

ਕੁਆਰਟਰ ਵਿਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹਰਕਤ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੜਕੀ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਗੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੈਪਟਿਕ ਟੈਂਕ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਕੇ ਆਪਣੀ ਅਪੈਰਾਥਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਲਾਸ਼ , ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

(35) ਜੈ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਐਮਪੀ (17) ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਰਜਾਈ (ਭਰਾ ਦੀ ਪਤਨੀ) ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੱਟ ਕੇ। ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ 8 ਸਾਲਾ ਧੀ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਸਬੂਤ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਤੀਜੀ ਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਕੁਲਹਾੜੀ ਨਾਲ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ

(15) (1996) 7 S.C.C. 471

(16) (1999) 9 S.C.C. 581

ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ "ਨਿਆਂ ਸਰਵਉੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਸਮਾਜ ਲਈ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਸਮਾਜ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ, ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਭੈਣ ਦਾ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। -ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ, ਘਟੀਆ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਥੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕੀਮਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 22 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ। ਅਪੈਰਾਥ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ,

(36) ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਠੱਡੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ। , ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) (1996) 7 S.C.C. 471

(16) (1999) 9 S.C.C. 581

(37) ਇਹਨਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਤ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:-

- (i) ਆਪਣੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਬਾੜਾ (ਵਿਹੜੇ) ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਜਿੱਥੇ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ, ਲਗਭਗ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ, ਇਕੱਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਝਪਟਿਆ;
- (ii) ਪੀੜਤ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਮੀ ਭੈਣ ਸੀ। ਸੈਕਸ ਲਈ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਲਾਲਸਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਾਪ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੈਰਾਧ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਫਰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ;
- (iii) ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਲਾਕੇਟ ਕਾਲੇ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ (ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ) ਦੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਬਹਾਦਰ ਲੜਕੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ;
- (iv) ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਆਤਮ-ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ;
- (v) ਦੋਸ਼ੀ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨਾਪਾਕ ਮਨਸੂਬੇ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਇਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਚੰਦਾਂ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕੀਤੇ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ;
- (vi) ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਮਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਮਾਸੂਮ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ;
- (vii) ਦੂਸਰੀ ਪੀੜਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਨਾਨੀ ਭਾਵ ਨਾਨਾ-ਨਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ;
- (viii) ਇਹ 3 ਪੁਰਾਣੀ, 3 ਬੇਚੈਨ ਜਧੋਹੱਲੀ ਔਰਤ ਦਾ ਸਿਰਫ ਕਸੂਰ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਕੇ, ਉਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਭੱਜੀ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ (ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਦਾਖਲ ਦਿੱਤਾ;
- (ix) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸੋਲਾਂ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਹਥਿਆਰ ਅਰਥਾਤ ਗੰਡਾਸੀ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਬੁੱਢੇ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਫਲ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ/ਅਨੁਛੇਦੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੱਟਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਗਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੱਟ ਲਗਾਉਂਦੀ ਰਹੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 10 ਅਤੇ 11 ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ

ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਾਕੀ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਲਗਭਗ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ;

- (x) ਇਹ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕਤਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ (ਉਦਾਹਰਣ DW3/A ਅਤੇ DW6/A ਤੋਂ DW6/C) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਜਨਮ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1975 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 27 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਸਮਾਜਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ- ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੈਰਾਥ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਨਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ;
- (xi) ਮੁਲਜ਼ਮ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਲ 1996 ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1997-98 ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਮ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸਨੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ;
- (xii) ਜਿਸ ਘਿਨਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ "ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਦਰਜੇ ਦਾ ਡਾਇਬੋਲਿਕ" ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਵੀ ਕੰਬ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(38) ਅਸਗਾ ਇਹਨਾਂ ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਹਿਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖੋ, ਪਰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਤਰਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ :-

- (i) ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ-ਕੋਰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਪੈਰਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (ii) ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ;
- (iii) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ;
- (iv) ਦੋਸ਼ੀ ਜੋ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ;
- (v) ਧਾਰਾ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ;
- (vi) ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ, ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੀਂਦਾਰ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆ ਕੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਚੰਗੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਇਨਸਾਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ;

- (vii) ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਾਮੂਲੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਲ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ "ਦੁਰਲੱਭ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਰਲੱਭ" ਨਾ ਹੋਣ।

(39) ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘਟਾ ਕੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ "ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਦੋਸ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ।

(40) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ (ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੌਰ) ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ 16 ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ *ਬਾੜਾ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ* ਜਬਰੀ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ।

ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁਆਇਨਾ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲੇ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹਾਦਰ ਲੜਕੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਲਈ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੁਖਦਾਈ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਭਰਾਤਰੀ ਪਿਆਰ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਉਮਰ ਵਿਚ 10 ਸਾਲ ਛੋਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿੜਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਕੁਝ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਸਫਾਇਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ 14 ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਛੱਡ ਕੇ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਜਤਾਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਲੇ-ਰੋਪੇ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਾਡੇ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਮੁੜ ਸੰਜੀਦਾ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਘਿਆੜਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣੇ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਜਥੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇ, ਉਸਨੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ, ਸਵੈ-ਮਾਣ, ਸਮਾਜਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ- ਲੜਿਆ ਅਤੇ ਹਾਰ ਗਿਆ। ਹਰਦੀਪ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹਿੰਮਤ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਦ੍ਰਿੜ ਇੱਛਾ-ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲੇ ਹੀਰੋ ਵਾਂਗ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਬਣਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(41) ਬਜ਼ੁਰਗ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਲਾਚਾਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਨੂਰ - ਦੂਜੀ ਪੀੜਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪੋਤਰੀ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਲਾਲਸਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁੱਖੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸੱਟਾਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਰੋਣਾ ਰੋਇਆ ਹੋਣਾ, ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਨਮਾਨ, ਸਮਾਜਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੇ। ਸਮਾਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ.

(42) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿਚਲਾ ਕੇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪੈਰਾਧ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਪੈਰਾਧੀ ਦਿਮਾਗ ਹੈ। ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਘਿਨੋਣਾ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਲਈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਪਿਉ-ਪੁੱਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਨਾਇਆ,

ਅਰਥਾਤ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪੋਟ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ। ਅਲੀਬੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਹ ਝੂਠੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਜਸਕਰਨ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਰੀਆਂ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਕੋਲ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਸੀ।

(43) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ 4 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿ “ਉਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ”। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਠੱਪ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਝੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪੈਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਝੂਠੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ, ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਤਿੱਖਾ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਚਲਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਖਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇੱਕ ਸਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(44) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਗਵਾਹ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਵੀ ਝੂਠਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਾਲ 1992-93, 1994-95 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮਹਿਲਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ

ਨਾਲ ਇਹ ਜਾਣਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦਾਦੀ-ਮਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ "ਚੰਗਾ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ" ਅਸੀਂ ਆਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਆਪਣੇ ਵੋਟ ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਸੰਜੀਦਾ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਿੰਦਰਜੀਤ ਨੂਰ ਦੇ ਉਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪਛਤਾਵੇ ਜਾਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ*।

(45) ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਦੋ ਨਿਹੱਥੇ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸਾਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਜਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਰਮੀ, ਔਰਤ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਡਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸੰਕੇਤ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੈਰਾਥ ਅਸਧਾਰਨ ਅਸਧਾਰਨਤਾ ਨਾਲ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਰ ਰਵੱਈਏ ਨੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੈਰ-ਅਨੁਪਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਨੇ ਅਯੋਗ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਘਿਆ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪੈਰੋਲ, ਮੁਆਫੀ, ਫਰਲੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਨ-ਬਲਾਕ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਬੇਨਾਂਜ਼ਾ, ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਖਤ ਅਪੈਰਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਉਮਰ ਕੈਦ" ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਠਹਿਰ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਧਾਰਨ ਵਾਧਾ ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਮੱਧਵਰਗੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੋਈਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੋਧਕ ਦੰਡਕਾਰੀ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੋ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਰਹਿਮ ਅਪੈਰਾਥ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਬਲਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੈਰਾਥ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

(46) ਦੋਵਾਂ ਜੁਰਮਾਂ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ" ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(47) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ